

# Ούτε οι αριθμοί δεν ευημερούν

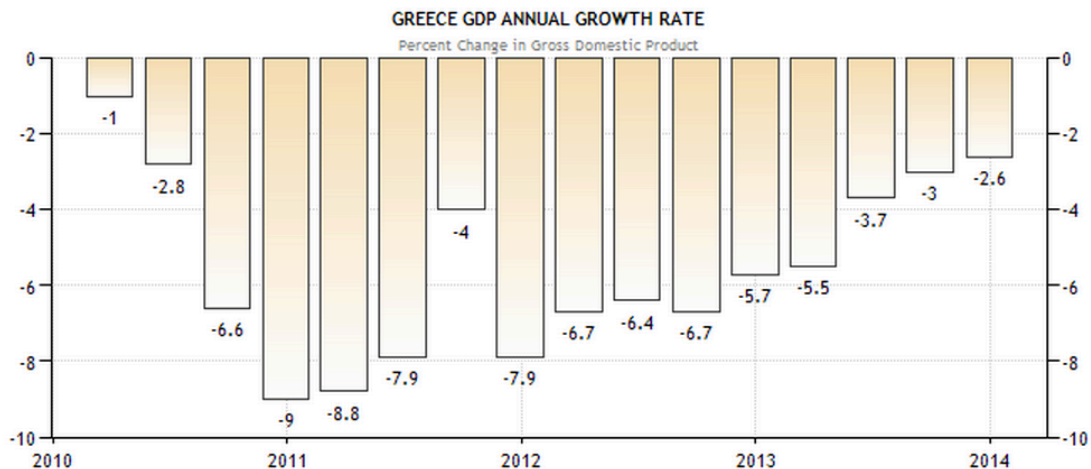
## Η πικρή αλήθεια για το Greek Success Story

9<sup>η</sup> Μαρτίου 2014

Η κυβέρνηση επιμένει: η ελληνική οικονομία σταθεροποιείται και περνάει, εντός του 2014, στην περίοδο της ανάκαμψης. Ο Αλέξης Τσίπρας, την ίδια ώρα, θέτει τους ψηφοφόρους, εν όψει των ευρωεκλογών, προ της ευθύνης τους να αποφανθούν για το εάν η κυβέρνηση έχει δίκιο (οπότε πρέπει να την ψηφίσουν) ή όχι. Ας θέσουμε για λίγο στην άκρη τις πολιτικές αντιπαραθέσεις κι ας δούμε τι λένε οι αριθμοί εις βάθος. Κι όταν λέω οι αριθμοί, εννοώ τα στατιστικά στοιχεία όπως ακριβώς τα δίνει η Τράπεζα της Ελλάδας και η ΕΛΣΤΑΤ.

### Η πραγματική οικονομία: η Κρίση επιταχύνθηκε το 2013, αντί να επιβραδυνθεί

Σύμφωνα με την κυβέρνηση και την τρόικα, το 2013 η ύφεση επιβραδύνθηκε. Ο Πίνακας 1 δείχνει ότι, πράγματι, σε σταθερές τιμές, ο ρυθμός συρρίκνωσης του εθνικού εισοδήματος (του ΑΕΠ) κυμαινόταν το 2012 μεταξύ -7,9% και -6,7% ενώ το 2013 η ύφεση κυμαινόταν μεταξύ -5,7% και -3%.

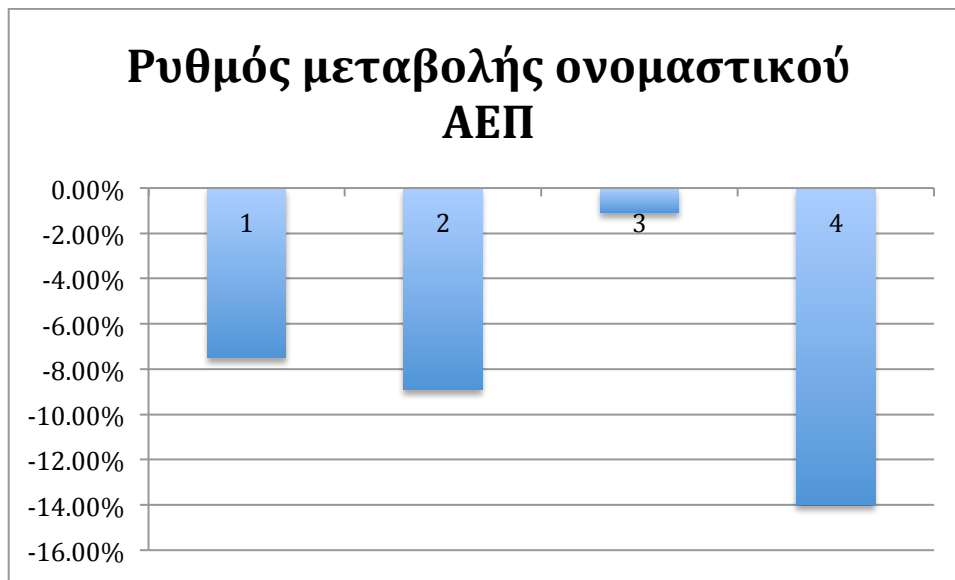


ΠΙΝΑΚΑΣ 1: Ο ρυθμός συρρίκνωσης του ΑΕΠ σε σταθερές τιμές

Μειώθηκε όμως πράγματι ο ρυθμός συρρίκνωσης; Σε καμία περίπτωση. Ο λόγος που στον Πίνακα 1 φαίνεται να μειώνεται η ορμητικότητα της ύφεσης είναι ότι μετρά το ΑΕΠ σε σταθερές τιμές. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι όταν, π.χ., το ΑΕΠ παραμένει το ίδιο, σε ευρώ, αν παράλληλα πέσουν οι τιμές (όπως συμβαίνει τώρα λόγω της ύφεσης) το ΑΕΠ μετρούμενο σε σταθερές τιμές δείχνει να αυξάνει. Άρα, το ότι το 2013 η ύφεση έπεσε, επισήμως, προς το -3% αντανακλά, απλώς, το γεγονός ότι το εισόδημα μειώθηκε κατά 3% πιο γρήγορα απ' ότι

μειώθηκαν οι τιμές. Με απλά λόγια, το ΑΕΠ μειώθηκε, σε ευρώ, πολύ πιο πολύ από το επίσημο 3%. Πόσο πιο πολύ;

Ο Πίνακας 2, απαντά: ενώ το 2012 ο ΑΕΠ μειώθηκε (σε ευρώ) μόνο 1,1%, το 2013 (που υποτίθεται ότι επήλθε η «σταθεροποίηση») το εθνικό εισόδημα, το ΑΕΠ, καταρρακώθηκε κατά... 14%! Αν αυτό λέγεται σταθεροποίηση, μου είναι αδύνατον να φανταστώ τι θα σήμαινε μια κατάρρευση!



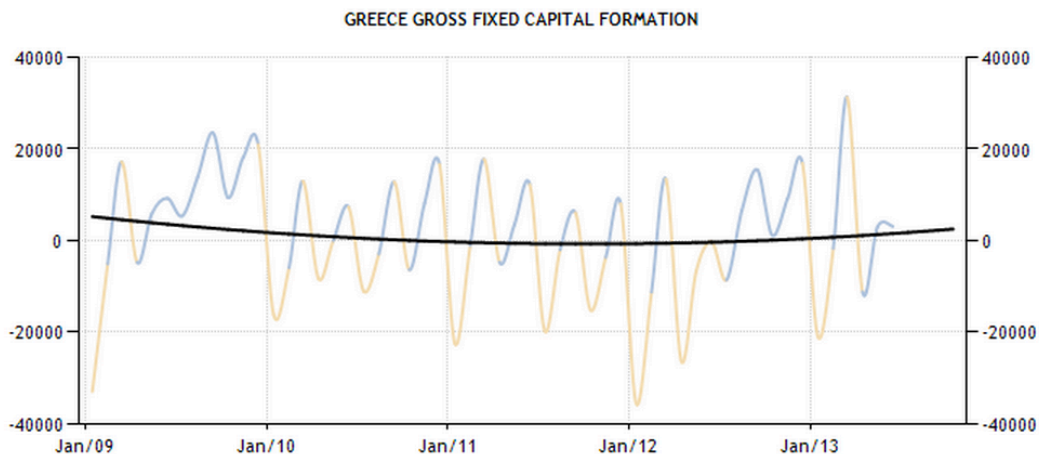
ΠΙΝΑΚΑΣ 2: Ο ρυθμός συρρίκνωσης του ΑΕΠ σε τρέχοντα ευρώ

Εντρυφώντας βαθύτερα στα τεκταινόμενα της ελληνικής οικονομίας, η εξήγηση της κατάρρευσης το 2013 κάνει την εμφάνισή της στον Πίνακα 3 που αναφέρονται στην βιομηχανική και βιοτεχνική παραγωγή. Καταδεικνύει ότι, από τότε που υπογράψαμε το Μνημόνιο 1, η βιομηχανική παραγωγή συρρικνωνόταν (η γραμμή του διαγράμματος βρισκόταν κάτω από το 0%) με εξαίρεση τέσσερεις μικρές εξάρσεις (που αύξησαν κάπως την παραγωγή) μεταξύ Ιουλίου 2012 και Ιουλίου 2013. Όμως, παρά τις ανακοινώσεις περί ανάκαμψης και Greek Success Story, βλέπουμε ότι μετά τον περασμένο Ιούλιο η βιομηχανική παραγωγή της χώρας βούτηξε πάλι στο -5%, όπου παραμένει και στις αρχές του 2014.



ΠΙΝΑΚΑΣ 3: Ο ρυθμός αυξομειώσεων της βιομηχανικής παραγωγής

Το τι μέλλει γενέσθαι, όσον αφορά την παραγωγή μιας οικονομίας, αποτυπώνεται στις επενδύσεις. Για να σταθεροποιηθεί και να μπει σε τροχιά ανάπτυξης μια οικονομία, ιδίως όταν έχει περάσει μεγάλη κρίση όπως η δική μας, απαιτούνται σημαντικές επενδύσεις. Ο Πίνακας 4, δυστυχώς, αποκαλύπτει ότι οι απαιτούμενες επενδύσεις δεν έχουν έρθει. Για την ακρίβεια, οι ακαθάριστες επενδύσεις είναι καθηλωμένες στο... μηδέν – το οποίο σημαίνει ότι, αν λάβουμε υπ' όψη την φθορά των μηχανών, των κτηρίων κλπ, οι καθαρές επενδύσεις είναι αρνητικές (με άλλα λόγια τα κεφαλαιουχικά αγαθά της χώρας, στα οποία βασίζεται η παραγωγή, φθίνουν αντί να αυξάνονται).



ΠΙΝΑΚΑΣ 4: Οι επενδύσεις σε κεφαλαιουχικά, παραγωγικά αγαθά

Στρέφοντας το βλέμμα μας στην πολύπαθη αγορά εργασίας, έχει μεγάλη σημασία ποια στοιχεία κοιτάμε. Για παράδειγμα, μην ξεχνάμε ότι η επίσημη

ανεργία δίνει το ποσοστό των ανέργων επί των λεγόμενων «ενεργών εργαζόμενων» - δηλαδή εκείνων που δηλώνουν ότι ψάχνουν για αμειβόμενη εργασία. Όπερ μεθερμηνεύμενο, όταν συμπολίτες μας μεταναστεύουν ή χάνουν το ηθικό τους και δεν ψάχνουν πλέον για αμειβόμενη εργασία, το ποσοστό ανεργίας μειώνεται καθώς δεν θεωρούνται πλέον άνεργοι. Π.χ. τον περασμένο μήνα μειώθηκε ο αριθμός των «ενεργών» ελλήνων κατά 10.000 και η κυβέρνηση πανηγύρισε ότι μειώθηκε η ανεργία κατά 10.000!

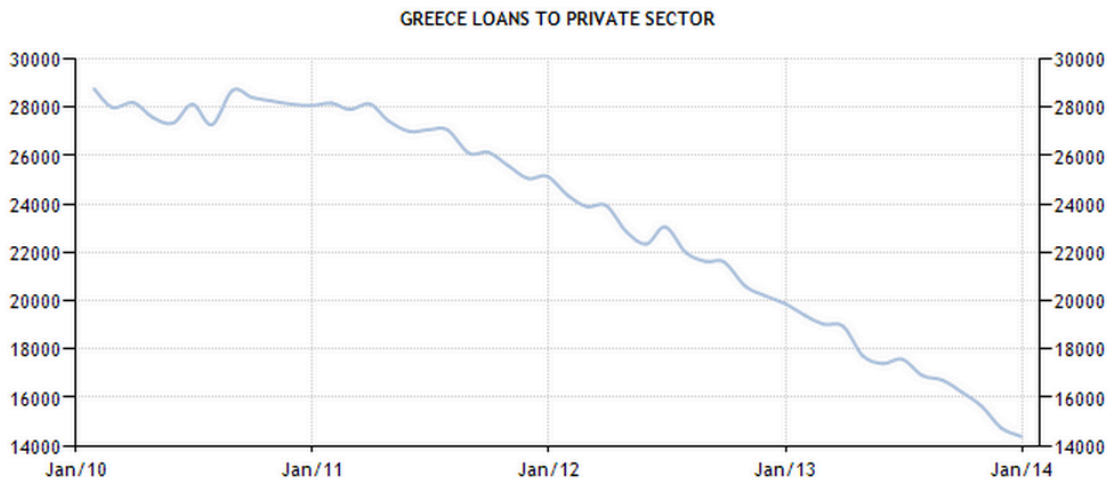
Για αυτό τον λόγο, αν μας ενδιαφέρει η πραγματική κατάσταση στο μέτωπο της απασχόλησης, πρέπει να κοιτάμε τον αριθμό των απασχολούμενων. Ο Πίνακας 5 δεν χρειάζεται επεξήγηση, καθώς παρουσιάζει μια ιδιαίτερα ζοφερή εικόνα (η οποία είναι, στην πραγματικότητα, πολύ χειρότερη καθώς πολλοί από τους επίσημα αμειβόμενους έχουν να πληρωθούν μήνες).



ΠΙΝΑΚΑΣ 5: Ο αριθμός επισήμως αμειβόμενων εργαζόμενων

## Η κατάσταση στην αγορά χρήματος

Πέρσι τέτοιον καιρό, ο κ. Πρωθυπουργός άρχισε να ομιλεί για Greek-coveery (ανάκαμψη) και Greek Success Story υποσχόμενος ότι, με το που θα ολοκληρωνόταν η «ανακεφαλαιοποίηση» των τραπεζών, με τα 41 δις που δανειστήκαμε ως έθνος για να τα δώσουμε στους τραπεζίτες, η ρευστότητα θα επέστρεφε στην αγορά με αποτέλεσμα επιχειρήσεις και νοικοκυριά να ανασάνουν – να αρχίσουν πάλι να δανείζονται από τις τράπεζες ώστε να μπει μπρος η οικονομία. Ο Πίνακας 6 απαντά στο ερώτημα «Επαληθεύθηκε ο κ. Πρωθυπουργός;» με τρόπο που δεν επιδέχεται αμφισβήτησης.



ΠΙΝΑΚΑΣ 6: Δάνεια στον ιδιωτικό τομέα από τις ελληνικές τράπεζες

Γιατί έπεσε έξω ο κ. Πρωθυπουργός; Η απάντηση είναι τόσο απλή όσο και ανησυχητική: Επειδή οι τράπεζες παραμένουν πτωχευμένες. Μπορεί ο τ. Αντιπρόεδρος της Τράπεζας Πειραιώς, που σήμερα τελεί καθήκοντα Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας, να ισχυρίζεται δημοσίως ότι οι τράπεζες έχουν ανάγκη «μόνο» 6 δις ακόμα, όμως το ΔΝΤ αναφέρεται σε 20 δις που λείπουν. Κι αυτό χωρίς να ληφθεί υπ' όψη αυτό που η ίδια η Τράπεζα της Ελλάδας αναφέρει: τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια αυξάνονται ακατάπαυστα: από 29,3% τον Δεκέμβριο του 2013 σε 31,2% τον Ιανουάριο του 2014. Το ότι το Eurogroup θα «αποδεχθεί» ότι λείπουν μόνο 8 δις σημαίνει ένα πράγμα: Ευρώπη και Αθήνα τελικά αποδέχονται ότι οι ελληνικές τράπεζες θα επιτραπεί να παραμείνουν νεκροζώντανες επ' άπειρον ώστε να μην χρειαστεί να παραδεχθούν οι κυβερνώντες την αποτυχία της ανακεφαλαιοποίησής τους.

### Εξωτερικό πλεόνασμα (Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών)

Ακούσατε τα νέα; Η Ελλάς συγκαταλέγεται πλέον στις πλεονασματικές χώρες ως προς το ισοζύγιο εισαγωγών-εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών! Ο διεθνής τύπος γιόρτασε αυτή την είδηση ως απόδειξη ότι η χώρα μας συνήλθε. Ότι έκανε την μεγάλη ανατροπή. «Ακύρωσε» για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες το εξωτερικό της έλλειμμα.

Αν, πράγματι, αυτό το πλεόνασμα είχε προέλθει από αύξηση των εξαγωγών, ή και από υποκατάσταση εισαγόμενων με εγχώρια προϊόντα, θα έπρεπε όλοι μας να γιορτάζουμε στους δρόμους το μέγα επίτευγμα. Κι όμως. Τα ίδια στατιστικά στοιχεία καταδεικνύουν ότι οι εξαγωγές το 2013 μειώθηκαν σε σχέση με το 2012! Πως τότε προέκυψε εξωτερικό πλεόνασμα; Είναι απλό: Μειώθηκαν κι άλλο οι εισαγωγές λόγω της ανέχειας του μέσου έλληνα καταναλωτή. Για να το πω απλά: το 2013 κατέρρεαν την ίδια ώρα η εγχώρια παραγωγή και οι εισαγωγές. Η εμφάνιση εξωτερικού πλεονάσματος, υπό αυτές τις συνθήκες, απλά επιβεβαιώνει την συνολική κατάρρευση του ΑΕΠ μας – βλ. Πίνακα 2.

Το ότι η κυβέρνηση και η τρόικα θεωρούν την εμφάνιση εξωτερικού πλεονάσματος ως κάτι το θετικό αποδεικνύει δύο πράγματα: τον συνδυασμό άγνοιας και μισανθρωπισμού που τους διαπνέει. Απόδειξη είναι ένα στοιχείο που οι ίδιοι παρουσίασαν θριαμβευτικά, λέγοντας ότι η χώρα «έχει να πετύχει εξωτερικό πλεόνασμα επτά δεκαετίες». Έτσι είναι. Τελευταία φορά που η Ελλάδα είχε εξωτερικό πλεόνασμα ήταν το... 1943! Την χειρότερη χρονιά της Κατοχής όταν οι έλληνες πέθαιναν κυριολεκτικά της πείνας. Έτσι είναι: σε περιόδους όπως το 1943 και το 2014, ο εκμηδενισμός της αγοραστικής δύναμης του πληθυσμού εκμηδενίζει τις εισαγωγές. Όσο εξάγουμε έστω και μερικά πορτοκάλια ή δεχόμαστε τουρίστες, έχουμε... εξωτερικό πλεόνασμα. Ίσως τίποτα άλλο να μην αποτυπώνει την άγνοια-μετά-αναλγησίας των κυβερνώντων μας από τις ζητωκραυγές τους για το άρτι αναδειχθέν εξωτερικό πλεόνασμα της καταρρακωμένης χώρας.

## Επίλογος

Ζούμε σε μια χώρα δέκα εκατομμυρίων εκ των οποίων τα 3,5 εκατομμύρια δηλώνουν ότι είναι «ενεργοί εν δυνάμει εργαζόμενοι», εκ των οποίων τα 1.300.000 είναι επισήμως άνεργοι, από τους οποίους 9 στους 10 δεν δικαιούνται επίδομα ανεργίας, ενώ άλλοι 500.000 εργάζονται απλήρωτοι εδώ και μήνες. Από τα 3 εκατομμύρια περίπου των νοικοκυριών της χώρας, 2,3 εκατομμύρια νοικοκυριά έχουν ληξιπρόθεσμες οφειλές στην εφορία και 1 εκατομμύριο χρωστά στην ΔΕΗ. Όσο για τις επιχειρήσεις, οι μισές έχουν κι αυτές ληξιπρόθεσμες οφειλές στα ταμεία των εργαζομένων τους ενώ το 65% έχει ληξιπρόθεσμες οφειλές στην εφορία. Σε αυτό το σκηνικό, κυβέρνηση και τρόικα τολμούν να ομιλούν περί ανάκαμψης και Success Story...

Ο Γεώργιος Παπανδρέου πέρασε στην ιστορία με την ρήση του «ευημερούν οι αριθμοί και υποφέρουν οι άνθρωποι». Δυστυχώς στην Ελλάδα που «διέσωσαν» ο εγγονός του, ο κ. Παπαδήμος, ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Σαμαράς, ούτε οι αριθμοί δεν ευημερούν. Κι όμως. Ακόμα κι αυτά τα τρισάθλια νούμερα, οι έχοντες την εξουσία πασχίζουν να τα παρουσιάσουν ως αποδεικτικά στοιχεία ότι «διέσωσαν την χώρα».